

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului apostol Andrei

Eu iarăși vin în sfat cu voi, iară, fiilor, și sunt cu cel întâi chemat la apostolie, cu Andrei, ucenic curat, ucenic feciorelnic, ucenic credincios și iubitor de dascăli, căci l-a avut pe Ioan de dascăl, și după aceea a trecut spre Cel vestit de Ioan, spre Mine, fiilor. Și iată, ieri și azi și mâine am venit și vin, că voi aveți oaspeți cerești, care vin cu Mine să vă cuprindă, să vă alinte, precum Eu vă alint, măi copilași. Domnul vă alintă pe voi, iar lumea care află de alintul Meu peste voi se miră și zice: „*Ce vorbire este aceasta?*“. O, e vorbirea Tatălui cu cei mai mici ai Lui, căci Tatăl ceresc e mai dulce decât cel firesc, dar Eu vă spun vouă, fiilor, că Unul este Tatăl vostru. Voi nu vedeți cum e pe pământ? Tot omul își învață pe copilul său să zică „*mamă*“ cel dintâi cuvânt. Nimeni nu e deprins să învețe pe copil să zică primul cuvânt „*tată*“. Dar oamenii mărturisesc adevărul când învață cuvântul cel dintâi „*mama*“. Numai creștinul știe să zică „*tata*“, numai cel născut din Tatăl zice „*tata*“. O, măi copilași, copilul cel din om ieșit se alintă cu cuvântul „*mama*“, dar copilul cerului, cel care se lasă născut de sus, este recunoscut de cer ca fiu pentru că rostește „*Tată*“ Tatălui ceresc.

O, măi fiilor scumpi, Eu vin să vă alint cu cuvinte scumpe, tată, cu vorbiri dulci și mângâioase, că vremea voastră e amară, e grea, e rece, tată, și n-ați putea prin ea nemângâiați de Mine, Tatăl vostru, căci Eu vă sunt vouă tată, iar voi Mie, fii. Amin. Sunt cu voi și cu Andrei, cel întâi chemat, care a vestit apoi pe Petru zicându-i: «*Am aflat pe Hristos, Cel vestit de prooroci*». De unde Mă aflase el pe Mine? De la Ioan, măi fiilor. El era cu Ioan, pe care l-a auzit mărturisindu-Mă și zicând: «*Iată Mielul lui Dumnezeu, Care spală păcatele lumii*». O, de ce nu vrea lumea să ia aminte la proorocia lui Ioan? De ce nu vrea să se spele de păcate? Nu vrea lumea să vină după Mine așa cum a venit Andrei; nu vrea, tată, nu vrea; nu vrea lumea, nu vrea.

Amin, amin zic vouă, copilași ai lui Israel: fiți atenți, ca să știți cum să vă rugați Tatălui prin Mine, și să vă rugați ca Mine, fiilor. Eu așa ziceam: «*Tată, Eu nu Mă rog pentru lume, ci pentru cei ce Mi i-au dat din lume*». Așa și voi, fiilor, să vă rugați de pază peste voi și peste cei ai Tatălui Meu, pe care Mi i-a dat Mie și care urmează Mie așa cum Mi-a urmat Andrei, apostolul Meu. Eu pe ai Mei îi alint cu mângâieri cerești, cu cuvinte cerești, și îi numesc cu nume de copii, cu nume încopilărite, măi copilași iubiți. Aveți grijă, tată, de tot ce aveți de făcut și de lucrat, și folosiți peste tot aluatul curăției la frământătura acestui popor, și fiți atenți, că puțin aluat rău dospește toată frământătura. De aceea v-am făcut atenți, să știți să vă iubiți unii pe alții cu atenție, și v-am spus că iubirea își are soții ei, însoțitorii ei. Ea își are însoțitori pe potrivă, tată. Voi, fiilor, să nu amestecați slava lui Dumnezeu cu slava oamenilor, că puțin aluat dospește toată frământătura. Nu știu oamenii ce înseamnă slava lui Dumnezeu. Dar voi, fiilor, știți, oare? Este vreunul între voi care nu știe? Acela să se roage, ca să primească înțelepciune, fiilor. Eu lui Marta i-am spus la gura peșterii unde era pus trupul lui Lazăr, i-am spus că dacă va crede va vedea slava lui Dumnezeu. Și a crezut Marta și a văzut, căci slava Tatălui era Fiul, Care, după ce a mulțumit Tatălui că L-a ascultat, a adăugat apoi cuvântul care s-a făcut slavă văzută, și a spus: «*Lazăre, vino afară!*». Iată, Israele, ce este slava lui Dumnezeu Tatăl. Slava lui Dumnezeu este Fiul. Slava lui Dumnezeu este Lazăr cel înviat prin cuvântul Fiului. Slava lui Dumnezeu este Cuvântul. Amin, amin, amin. De trei ori amin zic vouă, ca să înțelegeți slava lui Dumnezeu. Voi, fiilor, să nu amestecați slava lui Dumnezeu cu slava oamenilor. Voi fiți slava lui Dumnezeu și numai a lui Dumnezeu. Fiți slava cuvântului Meu care se împlinește în voi așa cum s-a împlinit în Lazăr cel sculat din morți la cuvântul Meu.

O, copilași scumpi! Vedeți voi ce este rugăciunea? Ea este slava lui Dumnezeu, care se arată la strigătul ei. Ea este drumul pe care vine slava cuvântului împlinit. Așa să te rogi tu, Israele, că iată ce fac: te cercetez prin fiii grădinii Mele și toate nedumeririle tale le desfac, ca să te învăț lucrarea credinței în Fiul lui Dumnezeu, Care stă cu tine prin cuvânt. Ai văzut că tot prin cuvânt s-a lucrat slava lui Dumnezeu și atunci, în vorbirea Mea cu Marta. Fiule, dacă vezi că trebuie să-ți ajut credința ta, strigă și zi: „*Ajută-mi, Doamne, în necredință, ajută-mi să cred, că eu cred*“. Fiule, fii înțelept, că Eu ajut numai celui ce crede, și la acela adaug ajutor împlinindu-i cele ce-Mi cere el prin rugăciune, adică arătându-i ca să vadă slava lui Dumnezeu, împlinirea rugăciunii lui. Rugăciunea care-L cere pe Dumnezeu, aceea este ea însăși slava lui Dumnezeu. Rugăciunea care cere de la Dumnezeu slavă de om, slavă pentru om, aceea este ea însăși slava oamenilor. Grăiesc ție, Israele scump, și să ia și omul auz de auzit, să ia omul graiul lui Dumnezeu și să vină să-și spele păcatele, să vină întru lucrare de biserică, unde-L găsește pe Hristos, Care spală păcatele lumii.

Israele tată, tot omul care-și zice creștin, care se pretinde că este din biserică și fiu al bisericii, tot omul care vine la biserică și nu se împărtășește cu Trupul lui Hristos, acela i se scrie necinstire față de Trupul și Sângele Meu. Omul care merge la biserică numai de aceea să meargă, ca să se împărtășească cu Domnul. Asta înseamnă mers la biserică. Dacă mergi mai rar, te împărtășești mai rar, dar dacă mergi mereu, de aceea mergi mereu, ca să te împărtășești mereu. Iată, tată, ce este pe pământ. Câtă necunoștință, câtă păcătuire, câtă necinstire față de Mielul lui Dumnezeu, Care spală păcatele lumii! Dar lumea vine până la ușă, și tot nespălată se duce acasă la ea. Cine să-i spună omului ce păcat mare face că vine și stă în vremea jertfirii Mielului și nu ia din Miel și nu stă la masă? De ce mai vine la biserică un așa om? Vine să facă neascultare, de aceea vine. Vine nepregătit și face păcatul necinstirii de Dumnezeu. Vine să mintă prin ceea ce zice, că nu-i de ajuns că nu se apropie când aude: „*Cu frică și cu dragoste să vă apropiați la Sfintele Sfintelor*“. Nu-i de ajuns că nu se apropie să ia, ba mai face și păcatul de a cânta laudă lui Dumnezeu că i-a învrednicit de sfintele Taine, și se roagă să fie întăriți întru sfințenie toată ziua. Minte și preotul, minte și omul care cântă altceva decât ceea ce face.

O, omule, tu nu vezi că sfânta Liturghie este pentru cei ce se împărtășesc, este pentru cei botezați și pregătiți pentru Sfintele Domnului? Omule lumesc, alta este slava lui Dumnezeu, și alta este slava oamenilor. Alta este lauda lui Dumnezeu, căci scris este: «*Cine se laudă, în Domnul să se laude*», adică unit cu Domnul în trup și în sânge. Apostolii Mei când se adunau în Domnul, sfârșeau întâlnirea prin frângerea pâinii și prin împărtășirea credincioșilor. De aceea se adunau. Vremea cea de atunci nu mai este pe pământ, ca să se împărtășească toată biserica. Dar să știe tot omul că Eu cu cei nelegiuți nu pun masă, nu stau la masă. Cu cei ce nu și-au lăsat păcatele, ca să Mă ia apoi pe Mine în ei mereu, mereu, Eu cu aceia nu prânzesc, după cum este scris: «*Cu cei necurați nu voi prânzi*». Sunt multe locașuri unde se adună lume multă în fața frângerii Trupului Meu, și nu ia din Trupul Meu lumea. Și dacă ia nepregătită, în zadar ia, și nu degeaba, ci ca să se facă vinovați de cele sfinte, de vreme ce nu stau spălați de păcate. Iată, pe pământ e piață, nu e cină de taină așa cum se cântă cântarea cinei cea de taină. Mă ia preotul de azi și Mă pune pe blid ca în piață și nu ca la masă de cină tainică pentru cei credincioși, ci ca cei ce spun vrăjmașului taina cinei Mele. Intră la un loc, pregătiți și nepregătiți, credincioși și necredincioși, curați și necurați; ca la piață intră, nu ca la cina cea de taină. Și iată ce e pe pământ: una se zice, și alta se face, după cum este scris, că a rămas totul ca o orânduială omenească.

Israele, Israele, lucrarea rugăciunii e lucrare mare, fiule. Omul care se așează să se roage fără să aibă dragoste de rugăciune, e ca omul care merge la biserică fără să se împărtășească. Omul care stă la rugăciune și nu simte pacea rugăciunii și mângâierea din rugăciune, acela nu se roagă, acela nu capătă prin rugăciune. Dacă cuvântul din rugăciune nu-l mângâie, nu-l vindecă, nu-l înviază pe cel ce stă la rugăciune, acela nu a ajuns să se roage. Dacă omul cade după ce se

ridică, acela nu s-a rugat, acela nu se roagă, și nu s-a ridicat când se zice că s-a ridicat. Ca să te ridici din moarte este altceva, căci se cunoaște când nu mai ești în moarte, căci cine nu scapă de gustul păcatului, acela nu are în el frica de Dumnezeu. Cel ce nu este osândit de inima lui, acela are îndrăzneală la Dumnezeu la rugăciune, dar cel muștrat de cuget, adică cel ce are viu în el păcatul, acela nu are îndrăzneală nici între frați, acela este învins de păcat și de sine, și stă biruit între cei de o credință cu el. Aceluia îi trebuie un sfătuitor tare căruia să-i urmeze pe pământ, ca apoi să ajungă să urmeze pe Domnul.

Mare lucrare este rugăciunea. Mare lucrare este calea spre Dumnezeu. Mă uit la câte unul plin de zâmbet sfânt, Mă uit cum Se cunoaște Domnul din el, și iar privesc pe câte unul care se vedește singur că are păcatul la pândă ca să-l învinuiască, și iată, Dumnezeu Se vedește pe Sine, și păcatul se vedește pe sine, și scris este: *«Dacă vreunul greșește, pe unul ca acesta îndreaptă-l cu blândețe, luând seama bine la tine însuși să nu cazi și tu în ispită»*, în ispita de a-i mângâia păcatul, de a-i dezvinovăți păcatul, de a-l milui fără de ridicare. Este scris pentru păcatele de moarte, să nu te rogi pentru cel ce face păcate de moarte. Dar ce să-i faci? Să-i arăți ce este cu el și ce să facă. Și dacă el se ridică prin înviere din moarte, numai apoi să vezi ce este de făcut cu el, că mare este această cale, rugăciunea. Dacă rugăciunea omului nu-l duce pe om până înaintea Domnului, acela nu a mers pe drumul rugăciunii, că scris este: *«Nimeni nu s-a coborât din cer decât cel ce s-a suit»*. Cine nu se suie, nu are de unde să vină înapoi cu plata rugăciunii lui. Israele, Israele, nu este om care să se roage și să nu primească.

Copilași, copiii ai poporului Meu Israel de la sfârșitul timpului! Măi copilași, vă alint și vă mângâi pe voi și vă vorbesc despre taina rugăciunii, căci vorbind peste voi va lua și omul din lume, fiindcă sămânța Eu v-o dau vouă, și voi o semănați, căci mai văd pe ici, pe colo și pământ moale și cald pentru sămânță, nu numai drum, nu numai spini, nu numai piatră. Mai am dintre cei care suspină după Domnul, și îi voi adăuga cu cei înviați prin cuvânt, cu cei ce se nasc la sfârșit din cuvântul Meu care vine la voi ca să spele păcatele lumii și ca să vină cel înviat la cina cea tainică a Mielului lui Dumnezeu.

Iară și iară rostesc: biserică înseamnă Trupul și Sângele lui Iisus Hristos, luat și mâncat de toți cei adunați întru biserică cerească pe pământ. Numai acolo Eu sunt întreg, numai acolo Eu vin întreg, acolo unde toți cei adunați la masă iau și mănâncă din cină, din Miel, din Paști, fiilor. Dar nici la început n-am avut ce am azi pe pământ, căci azi te-am pregătit, Israele, pentru cină fără de sfârșit, și ți-am spus, tată, cum să te îmbraci, cum să te speli, cum să stai și cum să mănânci, ca să iei mereu, mereu din cina Mea, după fiecare dimineață și seară, după fiecare măsură de ziuă, fiule Israele, căci focul nu trebuie să se stingă, și Mielul nu trebuie să fie luat de pe masă. De aceea ți-am zis Eu ție, copile Israele, că tu ești o taină, tată, o cină de taină înaintea Mea, că tu nu dai vrăjmașilor Mei taina Mea, cina Mea, și nu Mă vinzi pe sărutări așa cum face Iuda de atunci și până azi. Tu nu stai fără Mine nici o zi. Tu iei cina Mea veșnic, și te faci veșnic, mâncând pe Cel veșnic, pentru că tu te-ai pregătit de nuntă, fiule scump, și toate mădularele tale stau la masa cea de cină a nunții Mielului ceresc pe pământ. Tu ești taina Mea de la capătul timpului, și Eu stau, stau cu drag și cu dor la masa cea de cină cu tine. În tine nu mai stau întru răstignire, în tine nu mai intru ca într-un mormânt, ci intru în lumină, pentru că te-am făcut lumină din lumina Mea, pentru că te-ai luminat la cuvântul Meu, care stă și veghează de deasupra ta. Cuvânt și pâine este Dumnezeu pe masa ta. Duh și trup sunt cu tine și în tine, și tu ești taina Mea, popor scump, tu ești cel ce Mă iubești pe pământ, căci omul de pe pământ nu știe ce este iubirea. Omul schimbă locul la toate cuvintele sfinte, și nu mai știe omul unde se potrivește cuvântul pace, cuvântul iubire, cuvântul biserică, cuvântul creștin, cuvântul fiu al lui Dumnezeu și cuvântul viață. A luat omul cuvintele sfinte și le-a pus peste lucrarea lui, și omul citește de la om. Dar iată, vin să iau ce este al Meu, că nu voi da nimănui slava cuvântului cel sfânt, căci slava lui Dumnezeu nu este slava oamenilor.

Fiilor scumpi, aduceți-Mi neconținut aminte de făgăduințele Mele pentru așezarea și slava și lauda Ierusalimului cel din nou așezat pe pământ. Biserica este Ierusalimul, biserica cea vie, care are pe masa ei trupul ei, luat de pe masă de fiii ei cei vii până ce totul va fi înghițit de viață. Lăsați-vă înghițiți de viață, fiilor. Voi în Mine, și Eu în voi. Biserica, din Trupul Meu a luat ființă. Biserica s-a zidit din fiii care au mâncat Trupul Meu. Cei ce mănâncă Trupul Meu, aceia sunt biserica Mea. Cei ce mănâncă pregătiți și vii din Cel viu, aceia sunt biserică Mie. Cei ce mănâncă din cină și nu se scoală din moarte, aceia sunt mormânt pentru Iisus Hristos, aceia rămân între morți. Lăsați morții cu morții lor, voi, cei ce înțelegeți taina învierii. Israele, Israele, se va trezi omul din somn și va bate să ia lumină, dar tu să-l înveți mai întâi ce este Dumnezeu și cum este Dumnezeu, și apoi să te uiți dacă folosește omul pe Domnul, și numai apoi să-i dai lumină. Să nu crezi în lumina omului, să nu crezi, Israele. Cine vine luminând din sine, să nu-i rupi din lumina Mea cea din tine. Cine vine, să vină gol, căci cele vechi trec cu trosnet. Cele ce se văd nu sunt cele ce vor fi. Omul trebuie să se vindece de toate cele muritoare și trecătoare, măi fiilor, și să nu aibă omul păcate de moarte dacă vine să fie cu cele ale vieții. De aceea vă spun mereu că iubirea își are soții ei; de aceea, ca să nu greșiți când va veni omul să bată ca să ia lumină. Lumina își are fiii ei și soții ei, fiilor. Tot omul care se va lupta să-I placă lui Dumnezeu, acela se va cunoaște, acela va fi cunoscut de Dumnezeu. Prin ce se va face cunoscut? Prin strigarea lui la Dumnezeu, că numai atunci Se uită Domnul și vede cine strigă și cum strigă și de ce strigă.

Israele, Israele, să știi, tată, că oaia este oaie, capra este capră, și lupul este lup. Să știi, tată, că în biserică sunt numai oile. Să știi, măi Israele, că în biserică din lume este numai pielea oii. Să știi, copilul Meu, că Păstorul Cel din cer Își cunoaște oile. Eu sunt Păstorul Cel bun. Păstorul care nu-și pune viața pentru oi, nu este păstor bun. Acela dă cu mâna lui oile, le dă lupului, că se are bine cu lupul. Dar am venit Eu la oile Mele și nu las ce este al Meu. Le dau pășune curată, le dau apă curată, le dau Duh Sfânt la oi și la miei, căci lupul fuge de Duhul Sfânt, și așa Îmi scap Eu oile Mele.

Israele, Israele, viața ta să fie întru Mine, și viața Mea întru tine, fiule scump, căci cu această lucrare a vieții tale în Domnul Eu am scris judecata lumii. Te-am crescut și te-am împlinit în Duhul Sfânt și te-am pus înaintea oamenilor, ca să vadă omul ce va să zică Dumnezeu în om, și să fie omul judecat întru faptele vieții sale. Amin.

România este serbată în cer, între cei din cer, de către apostolul ei, Andrei, iar cerul tot dă mare cinste acestui ucenic iubit al Meu, căci el a rostit numele cel nou al României înaintea Domnului. El a lucrat-o pentru Domnul pe România, el a pus temelie ei cea dintâi, iar Verginica, măi fiilor, a întregit temelie țării Mele, căci România este numită în cer țara strălucirii. Verginica a înnoit și a întregit temelie României. Cerul tot s-a ridicat s-o serbeze pe Verginica lângă cel dintâi întemeietor al țării Mele. Iată, unul la început, și celălalt la sfârșit, și Domnul Se odihnește de lucrarea Sa. În curând Se odihnește Domnul întru sărbătoare neînserată cu tine, Israele scump, luat din români, că tu ești taina Mea de la capătul timpului.

Pace ție cu cei din cer! Pace ție și serbare dulce între Mine și tine, Israele, scumpul Meu popor! Amin, amin, amin.

30-11/13-12-1995